

Filosofisch

De dieren voelen wat mensen ook voelen

De verhalen van Toon Tellegen hebben een subtiele filosofische laag. Je ontdekt er steeds iets nieuws in; of je nu acht bent of tachtig. Ook in 'De vuurzeevlieg' heeft elk dier zijn eigen zorgen en pretjes. Tekenaar Carll Cneut gaf ze een gezicht.

Een beetje wandelen, een brief schrijven, af en toe feestvieren - altijd met een stuk taart. Veel meer doen de dieren in de verhalen van schrijver, dichter en oud-huisarts **Toon Tellegen** eigenlijk niet. Hun avonturen zijn ook niet zo belangrijk, het gaat om wat er in hun binnenwereld leeft. Elk dier heeft zo zijn eigen overpeinzingen. De giraf vraagt zich af of de twee steeltjes op zijn hoofd ook zonder hem zouden kunnen, de wezel houdt van bezoek, maar alleen als het onverwachts is en de onhandige olifant, die steeds opnieuw uit de boom kukelt, zou willen dat hij de zon was. Ze voelen wat mensen ook voelen: onzekerheid, plezier, boosheid, verlangen. De verhalen hebben een subtiele filosofische laag; je ontdekt er steeds iets nieuws in, of je nu acht bent of tachtig. Over sommige dieren, vooral de mier en de tobberige eekhoorn, schrijft Toon al sinds de jaren tachtig. De eerste verhalen ontstonden toen zijn kinderen nog klein waren. Pas later ging hij ze opschrijven. Dat doet hij al jaren het liefst op vakantie in Frankrijk, midden in de bossen. Tegen de Vlaamse krant De Morgen zei hij ooit: 'Dan kijk ik naar de grond, zie een mier en denk: jij bent de mier waarover ik nu wat ga schrijven.'

Echte karakters

Al zo lang **Carll Cneut** illustrator is, wil hij een boek van Toon Tellegen illustreren. "Niet alleen omdat hij zulke mooie dierenverhalen schrijft, maar ook omdat zijn boeken er prachtig verzorgd uitzien. De illustraties, de typografie: alles klopt. Er spreekt veel liefde uit." Bij 'De vuurzeevlieg' kwam zijn wens uit.

Carll had vaker dieren geschilderd, toch was het even zoeken naar de juiste stijl voor 'De vuurzeevlieg'. "Toen ik de verhalen voor het eerst las, voelde ik dat de dieren er realistischer uit moesten zien dan ik ze meestal maak. Het zijn geen typetjes, maar echte karakters, met echte gevoelens. Daar past ook een karakteristieke kop bij." Zo'n dier zet Carll niet heel snel op papier. Neem bijvoorbeeld de vuurzeevlieg, waarnaar het boek genoemd is. "Eerst schilderde ik hem donkerbruin, daaroverheen donkerrood, vervolgens oranjegeel, dan okergeel, en zo naar licht." Als er voor een klein beestje al zoveel lagen nodig zijn, is het niet verwonderlijk dat het illustreren van een heel boek veel tijd kost. Toch zou de illustrator het niet anders willen. "Al die lagen zorgen voor een soort doorleefdheid. Ik wil dat de dieren er niet uitzien alsof ik ze speciaal voor dit boek heb geschilderd, maar alsof ze er altijd al waren."

Of je nu 8 bent of 80,
je ontdekt steeds iets
nieuws in de verhalen

Een boek van Toon Tellegen, dat is nu gelukt. Nog een illustratiewens van Carll is 'Pinokkio', zijn lievelingsboek. Als kind speelde hij vaak dat hij het houten jongetje met de lange neus was. "Ik heb heel wat gelogen om te zien of mijn neus zou groeien." Tot nu toe durfde hij het niet aan, want de lat ligt hoog - al was het maar omdat hij het verhaal recht wil doen. "Maar ooit gaat het ervan komen." 🌿

**'De vuurzeevlieg en andere dierenverhalen',
Toon Tellegen en Carll Cneut, Querido, 2019**